

чѣствъа, чѣстіи ѿ нѣлѣстніи, ѿ защѣдѣи извѣратъ отъ є-
дино с сострадателю ѿ тѣпло сердце, говорящее: защѣдѣ бо-
жественната промыслъ, ѿ на бѣга оупованіето, което
ще премѣни нашата скрбъ ѿ печаль въ радость: ѿ
Христіанскій неотмѣненъ дѣлъ, даса покорѣваме на бо-
жественните судьбы. Защѣдѣ добрѣ знайме, както свѣ-
тѣвните работы са непостойанны: но когато оутѣшиава-
ме помѣдраго отъ насъ, ни є толико надежда, да прено-
сваме многіи доказательства, но тѣкмо да призыва-
ме бѣга, който знай: защѣдѣ на божественната промыслъ
работити са неиспытніи. . . .

Любезнѣйшалъ моя матерь!

Беззрѣменната смрть, на єдиноготрбната мї вожделенна сестра, знамъ, защѣдѣ та є, всмѣ премнѣго скрбила: но ѿ менѣ прескрбній, смртный мечъ, ве-
смѣ лютъ ѿ глубоко обране: ахъ! вѣже мой! знаешъ
колико а любахъ! което, като смысла трепера, ѿ гѣрко
сѧ скрбливатъ моите винтрешніи. . . Но слака тебѣ
бѣже! надвихъ съ терпѣніето всичката си велика скрбъ.
Молимъ вѣ славѣти бѣга съ чисто ѿ тихо сердце, ѿ
извадѣте изъ оумѣ си прескрбноспчалната память
на покойната, ѿ блаженна ми сестра: ѿ недѣй
пригрѣшаща Бѣгъ, ѿ недѣй плаака беззбрно. Скрбно
є, нейното отлюченіе: защѣдѣ ѿ азъ като смысла, ѿ от-
тѣка отдадеъ сѧ разплакватъ жалостно моити винтреш-
ніи: сваача Бѣгъ знай полезното ны, ѿутѣшицие на-
шата скрбъ, когато видиме дружите си вожделенни
сестры. Проче оубо оутѣши молими, наранинното си
прескрбно сердце, съ малото мї, токи писменно оутѣ-
шеніе: ѿ дано прецедрый Бѣгъ съ вѣшната си оутѣха,
оутѣши прескрбната ти душа до края. Защѣдѣ, съ то-